

ligt kan anvendes af Politiet, men kun kan gøres gjældende med Hensyn til visse bestemte Personer, der allerede tidligere ere bleve stemplede som Vagabonder. At Bestemmelsen kan blive mer eller mindre streng for enkelte Personer, indrømmer jeg. Den høitærede Minister nævnte igaar, at naar f. Ex. en Person har været straffet i sin Ungdom for Løsgængeri og Væleri, og han saa, naar han bliver 60 Aar gammel, vil begynde at søge Erhverv ved at vandre omkring, vilde det synes noget strengt, om man saa vilde stille ham ind under disse kontrollerende Bestemmelser. Dertil vil jeg svare, at det dog vil være tvivlsomt, om det, naar en Person, der er 60 Aar gammel, vil begynde saaledes at eventyre sig om i Landet, virkelig i de fleste Tilfælde skulde være afveien, at Politiet havde Leilighed til at føre nogen Kontrol med ham. — Den ærede Ake Landstingsmand for 1ste Kreds (Nellemann), som er min Kollega i Udvalget, omtalte igaar i Slutningen af sit Foredrag det Vædringsforslag, som foreligger under Nr. 13 fra 10 ærede Herrer, og jeg vil foreløbig slutte mig til den Udtalelse, der fremkom fra hans Side, at, naar Underændringsforslaget under Nr. 14 bliver vedtaget, saa vil Mykfen ikke være saa stor, om man vedtager Vædringsforslaget under Nr. 13. Det vilde jeg se med meget mindre Bekymring paa, end om Vædringsforslaget under Nr. 11 blev vedtaget.

Svarer: Ved Forhandlingen om dette Lovforslag har jeg flere Gange følt mig fritet til at begjære Ordet for at udtale den Anskuelse, at jeg tror, at man ved Lovforslaget, saaledes som det forelaa fra Regjeringens Haand, og saaledes som det foreligger omændret ved 2den Behandling, er kommen ind paa en feil Veie eller i det Mindste paa en Veie, som jeg ikke tror vil føre til det tilsigtede Maal. Jeg benægter ingenlunde Nødvendigheden og Nytten af, at der gives Lovbestemmelser, som sigte til at kunne føre Kontrol med den omvændende Del af Befolkningen, og jeg anerkender fuldkommen Berettigelsen af det Standpunkt, hvorpaa Udvalget har stillet sig med Hensyn til at kunne gribe stærkere ind, naar de hidtil gjældende Lovbestemmelser maatte vise sig ikke at være tilstrækkelige; men jeg tror ikke, at man paa nogen Maade naaer Formaalet, naar man ikke samtidigt dermed paa en kraftig Maade organiserer Politivæsenet. Naar man stiller Politimesteren saaledes, at han kan opføre den tilstrækkelige Tid paa sin Politivirksomhed, og naar man giver ham kraftig og dygtig Medhjælp omkring i Jurisdiktionen, saa vil der med Hensyn til den bosiddende Del af Befolkningens Sikkring mod Vagabondagen blive naaet en hel Del mere, end der naas ved mange forskellige Lovbestemmelser. Udelig jeg imidlertid hidtil har forholdt mig passiv ligeoverfor Lovforslaget, saaledes skal jeg ogsaa vedblive dermed og ikke søge nærmere at udvilde eller begunde denne min Anskuelse, men

indskrænke mig til at udtale, hvorledes jeg ved den forestaende Afstemning agter at stemme over de foreliggende Vædringsforslag, haabende deri at være i Overensstemmelse med Flertallet i det høie Thing. — Jeg er en bestemt Modstander af, at man ved at give Lovbestemmelser, som sigte til at forhindre Vagabondage, kommer til at lægge hæmmende Vaand paa den rolige og dygtige Arbejderbefolknings Vandrefrihed. Saaledes som Forholdene ved vort Agerbrug for Diebliffet ere og sandsynligvis vilde udvilde sig i Fremtiden, og saaledes som Forholdet er med de store industrielle Anlæg, der ere paabegyndte rundt omkring i Landet, har der vist sig og vil der vise sig temporær Trang til en forøget Arbejdsstyrke, og der vil da for Arbejderbefolkningen til visse Tider og paa visse Steder være en større Arbejdsfortjeneste at opnaa end netop i de Enkeltes Hjemstaavn. Men under saadanne Omstændigheder at lægge hæmmende Vaand paa Arbejderbefolkningens Flyttelighed er lige saa lidt i Arbejdsgiverens som i Arbejderbefolkningens Interesse. Paa den anden Side er jeg ogsaa en stor Modstander af, at man giver Lovbestemmelser, der tilsigte at naae et vist Maal, men som i Virkeligheden slet ikke naae det, og det tror jeg virkelig vil være Tilfældet med flere af de Bestemmelser, som foreligge her dels i Lovforslaget, saaledes som det vedtoges ved 2den Behandling, og dels i de Vædringsforslag, der foreligge til Afstemning idag. Jeg tror, at flere af disse Bestemmelser i overordentlig ringe Grad ville genere de egentlige Vagabonder, og det maa jeg anse for meget uheldigt. — Jeg agter saaledes at stemme mod Vædringsforslaget under Nr. 11 og ligeledes mod Udvalgets Forslag under Nr. 12, men derimod for det Vædringsforslag, der foreligger under Nr. 13 og som vil, at § 15 skal udgaa; men jeg gjør det rigtignok under den Forudsætning og med det bestemte Naab, at ogsaa Vædringsforslaget under Nr. 14 maa blive vedtaget. Den høitærede Minister udtalte igaar, at det vilde være en Umulighed at vedtage det sidstnævnte Forslag. Jeg skal der henholde mig til, hvad der blev udtalt igaar af det ærede Ake Medlem for 1ste Kreds (Nellemann), og kun tilføie den Bemærkning, at, forsaavidt Lovforslaget ved Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 14 skulde komme til at lide af nogle Mangler, vil det jo være muligt under Lovens videre Vandring med Lethed at faae disse Mangler rettede. Den høitærede Justitsminister udtalte igaar, hvad han tillige har udtalt ved den tidligere Behandling af dette Lovforslag, at de ældre Lovbestemmelser vare dels ikke omfattende nok og dels ikke stemmende med Tidens Fordringer; med Tidsaanden paa ethvert Omraade, ligesom de heller ikke gave Politimestrene den fornødne Myndighed; men er det Tilfældet, saa ligger jo deri en stærk Opfordring for den høitærede Justitsminister til at fremkomme med Forslag om at faae disse Be-